

OTROCI SO PRIHODNOST

- ▶ Otroci so prihodnost ne samo družine, naroda, temveč tudi sveta.
- ▶ Kakšen svet zapušča današnja generacija potomcem? Cvetoči svet z zdravo naravo ali izropane surovine, otoplitve Zemlje, ki povzroča vedno nove naravne katastrofe?
- ▶ Ali si človek še vedno domišlja, da je gospodar stvarstva in krmar usode človeštva?
- ▶ Vsak otrok je znamenje, da Bog še ni obupal nad človeštvom!
- ▶ A človeštvo se mora spametovati, ker je že pet pred dvanajsto.
- ▶ Ne more živeti peščica človeštva na račun večine, ki živi v uboštvu, v pomanjkanju, v dnevni lakoti.
- ▶ Svet ni naša posest, smo samo začasni najemniki. Zato velja: Deliti darove, deliti ljubezen, deliti življenje!
- ▶ Bog nas je bogato obdaril. Svojo hvaležnost dokazujemo s tem, da delimo čas in vse dobrrote!

Svetli prihodnosti naproti

“

VELIKA NOČ
se bo
dokončno
spremenila v
VELIKI DAN
veselja in
radosti.

Misijonarke in misijonarji so na poseben način znanilci in pričevalci, da je Bog OČE vseh ljudi in da je KRISTUS Odrešenik vsega človeštva in da nas SVETI DUH povezuje v eno človeško družino.

Kristus je trpel, umrl in vstal – ne zaradi sebe, temveč zaradi nas – zaradi mene in Tebe. Zato naj zadoni hvaležna pesem odrešenih:

Kristus je vstal, z NJIM bomo vstali tudi mi!

Mi vsi bi morali biti znanilci velikonočnega veselja.

Četudi doživljamo včasih sivine in temine raznih življenjskih preizkušenj, smemo vendar upati na božje obljube in Bog nas ne vara.

V tinjski kapeli je p. Marko Rupnik na oltar pritrdil zlati križ. Zakaj?

Ker križ ni samo znamenje smrti, temveč hkrati znamenje zmage in življenja.

Kristus je premagal svojo smrt in z njo tudi našo. Mi smo že odrešeni in zato zapojmo vesele pesmi našega odrešenja.

Sv. Avguštin nas poziva: Vstajenje je tako velik dogodek za vse človeštvo, da o njem molčati ne smemo, govoriti je premalo, moramo ga opevati z nenehno alelujo zahvale.

Velikonočne poti nas vodijo v Emavs, k ljudem in k Bogu hkrati – skozi dvome, temine in preizkušnje vere.

Velikonočno veselje naj bi delili s prijatelji in tujci, z verniki in drugimi sopotniki naših dni.

Velikonočno upanje doživljamo ob grobovih naših dragih in ob vseh, s katerimi delimo solze in kruh pri isti mizi.

Velikonočna vera nas povezuje povsod in vedno tam, kjer se nam odpirajo oči za dokončno resničnost, da grob ni zadnja postaja ne v Jezusovem ne v našem življenju.

VELIKA NOČ se bo dokončno spremenila v **VELIKI DAN** veselja in radosti. **ALELUJA!**

Želim Vam z velikonočno radostjo blagoslovljen vsakdan in veselo praznovanje z **VSTALIM GOSPODOM!**

Jože Kopeinig

Zelo lep dogodek v Etiopiji je bil blagoslov novega misijonskega vozila Jeep Toyota pred provincialno zgradbo v Addis Abebi. Namenjen je salezijanski skupnosti na severu Etiopije v Adigradu, povsem blizu Eritreje. Na tem goratem področju ga bodo uporabljali za pastoralne potrebe, za prevoz bolnikov, predvsem nosečnic v bolnišnico, prevoz hrane in vode.

Za ta avto so darovali: Miva Slovenija, Miva Avstrija in Misijonska pisarna v Celovcu.

Salezijanci v Etiopiji so vsem darovalcem nadvse hvaležni!

Jože Andolšek

V bolnišnici sv. matere Terezije v Etiopiji

S. Ruita, Tinkara, s. Hermina in Lea

Želja, da bi nekoč nekaj časa preživela v Afriki, je bila že kar nekaj časa tiho prisotna in vedela sem, da je podobna tudi želja moje prijateljice Leje. Zdel se je pravi trenutek, da se to zgodi. Pa se je začelo: nekaj pogovorov, obisk pri Jožetu in kmalu smo že vedeli, da zares gremo v Etiopijo. Nato so se začele priprave pri Jožetu v Celovcu, medicinska priprava, zbiranje darov in drugo. Kako fajn. In zares lepo je bilo, ko sem se zavedla, da tja ne odhajam sama. V naši pastoralni zvezi v Slovenj Gradcu in tudi po nekaterih drugih župnijah smo zbirali denar za misijon in tako vsakega od darovalcev ponesli s sabo. Z mano so se odhoda veselili tudi skupnost mladih, Jože in naš domači župnik ter mnogi dobrotniki. Potem pa smo šli! In prišli v vročo, vlažno Gambello. Mesec in pol sem preživela s skupnostjo sester sv. Matere Terezije in njihovimi bolniki v tamkajšnji bolnišnici. Čudila sem se, da lahko že moja prisotnost tako polepša dan tem bolnikom. Njihovega jezika nisem niti malo razumela, oni niso razumeli mene. Več od tega, da sem obveza rano, se jim nasmejala, koga prišla za roko, se malo poigrala z otroki, s starejšimi odigrala kakšno igro kart, nekaj časa sedela z njimi ... jim nisem mogla dati. V njihovih merilih je bilo to enako, kot da bi jim dala vse. In oni so praznovali, se me veselili, mi govorili, se dotikali mojih blondnih las, bele kože in me imeli radi. S temi preprostimi dejanji so mi dali res veliko, mi pokazali, kako se lahko veselim vsakega dneva posebej, ga praznujem, sem hvaležna zanj in predvsem majhne stvari počnem z veliko ljubeznijo. In ob vsem tem sem lahko opazovala sestre. Kaj neki počno? Učijo mamice, naj oblečejo svoje otroke, opominjajo bolnike, naj umivajo oblačila, naj redno jemljejo zdravila, jih peljejo do zdravnika, dajo hrano, so z njimi. Pa vse

te majhne reči počnejo s toliko ljubezni in molitve. Vsak večer smo skupaj molile pred Najsvetejšim, vsako jutro skupaj hodile k sveti maši in se večkrat tudi opoldne družile v njihovi kapeli. In se tam resnično srečevale z Bogom. Nekajkrat med tednom in v nedeljo smo odšle na podružnice, kjer so sestre izvajale katehezo. Za eno izmed podružnic smo izdelali veliko slik srca Jezusovega, ki smo jih prilepili na karton in ovili. Nato smo jih v slovesni procesiji ponesli družinam, ki so se posvetile Jezusovemu srcu. Veseli so bili, ko so v svojo hišo prejeli ponekod prvo in edino sliko Jezusa. Šele takrat smo razumeli, zakaj se je toliko dni splačalo izrezovati in ovijati kartone.

Tinkara

»Ne odvrzi kamna,« mi je lanskega avgusta dejal eden izmed salezijancev, ko sva se pogovarjala v glavnem mestu Etiopije, Addis Abebi. Nisem razumel tega stavka, potem pa mi je razložil, da »odvreči kamen« pomeni obiskati nek kraj, neko deželo, se tam imeti lepo, veliko doživeti, potem pa se tja nikoli več ne vrniti – in počasi pozabiti. Ko sem mu povedal, da sem v Etiopiji drugič, manj

kot leto dni po prvem obisku, je bil navdušen. Podobno kot mnogi misijonarji in misijonarki, ki sem jih srečeval. Preprosto povedano, prva izkušnja Etiopije, ki sem jo doživel v štirih salezijanskih postajah na različnih koncih te velike države, je bila premočna, da bi se ne želel vrniti. Drugič sta skupaj z mano odpotovali Tinkara in Lea, naš cilj pa je bila vroča in še za etiopske razmere revna in oddaljena Gambella dežela na zahodu Etiopije. Tudi tokrat smo bili povezani s salezijansko skupnostjo, večino časa pa smo preživeli pri Misijonarkah ljubezni – sestrah svete matere Terezije. Njihova bolnišnica je le za lučaj kamna oddaljena od salezijanskega šolskega centra. Če je poslanstvo salezijancev predvsem vzgoja, izobraževanje med najbolj ubogimi mladimi, pa sestre odgovarjajo na najnujnejše potrebe najbolj bolnih in zapostavljenih. Darovi so različni, mi pa smo lahko doživeli prepletanje teh dopolnjujočih se darov ene Kristusove Cerkve. Pomembna je Cerkev, ki ima v središču vsega svojega delovanja zgolj eno – Jezusa Kristusa. V urah tihe molitve s sestrami je bilo jasno, kaj je vir in namen njihovih majhnih dejanj velike Ljubezni.

Matej

NOVI bogoslovci

SIRAK KAHsay

OLTARNA SKUPNOST ŠPITAL

Semenišče: Salesians of Don Bosco,
Addis Abeba, Etiopija

ALEX GUMA

ŽRV Podgorje

Semenišče: Diocese of Arua,
Uganda, Afrika

BAWALJA MATHEWS

ŽRV ŠMARJETA

Semenišče: St. Dominic's Major
Seminary, Zambija, Afrika

Veselimo se NOVOMAŠNIKA

CYRIAC JAMES OTTAPILLIL

ŽRV Podgorje

Semenišče:
The Catholic Bishop's House,
Kottayam, India

Iščemo dobrotnice in dobrotnike za nove misijske bogoslovce.

Škofije iz Afrike in Indije vedno spet prosijo za mašne namene. Vaši župniki nam bodo Vaše mašne namene radi posredovali.

Misijska pisarna v Celovcu

HVALA

ZA VAŠE MISIJSKE
DAROVE IN MOLITVE

**Kdor rad deli,
se mu dobro
v roki množi!**

DAROVI

od 15. 1. 2019 do 15. 3. 2019

• **Za bogoslovce in sestre:** E. W. 100,-, F. D. 1.000,-, M. B. 100,-, M. H. 150,-, moško gibanje Brnca 340,-, neimenovana iz fare Št. Vid 100,-, slovenski verniki iz Borovelj 173,50,-, ž. Hodiše 100,-, ŽRV Podgorje 900,-, ŽRV Št. Janž 1.000,-

• **Za misijone:** B. S. 50,-, J. K. 5.000,-, M. O. 500,-, N. N. Augsburg 100,-, N. N. Ljubljana 100,-, T. L. M. 50,-, Marko Bavdaž/ prostovoljni prispevki 336,37,-

• **Za sv. maše:** M. B. 100,-, fara Mohliče 1170,-, farna cerkev Globasnica 835,-, ž. Pliberk 180,-, ž. Št. Janž 180,-, župnijski urad Podgorje 3.420,-, župnijski urad

Sveče 180,-, ž. Radiše 306,-, ž. Pliberk 450,-, ž. Št. Lenart pri Sedmih Studen-
cih 135,-

• **Za Madagaskar – Pedro Opeka:** D. B. 26,-, M. H. 50,-, N. N. Grebinj 780,-, N. N. Trušnje 5.000,-, R. S. 5.000,-, Z. B. 100,-, ž. Radiše 100,-

• **Botrstvo za Etiopijo:** A. K. 250, H. K. 250,-, K. H. 500,-, M. J. 42,-, M. S. 250,-, M. T. 100,-, P. L. 42,-, R. A. 250,-, U. M. 100,-, V. K.-C. 42,-

• **Za Etiopijo:** B. G. 100,-

• **Za MIVO:** L. H. 300,-

Delo v mladinskem centru v Malaviju

Civilna služba kot socialna pomoč

PIŠE
ALESSANDRO
LANGOSCO DI
LANGOSCO

15. oktobra 2018 sem se na Dunaju poslovil od svoje prijateljice, kar je bilo za naju oba trenutek, poln čustev. Poslovila sva se za celih 10 mesecev. Nato se je z vlakom odpeljala domov, jaz pa na letališče.

Malo pred polnočjo sem že sedel na svojem prostoru na letalu, smer Addis Abeba. Devet ur kasneje sem v Etiopiji prvikrat v svojem življenju stopil na afriška tla. Tam sem v neki prenapolnjeni restavraciji čakal na naslednji polet, ki je sledil čez nekaj ur. Kratko linijo iz Addis Abebe v Lilongwe, Malavi, sem prepotoval na najmanjšem letalu, ki sem ga do takrat videl, kar je bilo veliko nasprotje z velikim, ki me je pripeljal v Etiopijo. Skozi okno sem videl samo rdečo zemljo v pokrajini, posejani s številnimi zaselki. Vidna je bila tudi modra masa, ki naj bi predstavljala vodo: Malavsko jezero. Malavi je za spoznanje večja dežela od Avstrije. Tretjino dežele zavzema ogromno jezero. V njem živi kakih tisoč vrst rib, značilnih samo za ta kraj. Na letališče Lilongwe je prišel pome duhovnik, don Boskov salezijanec, ki živi v tem kraju.

Ime mi je Alessandro Langosco. Delam v mladinskem centru v Lilongwe kot avstrijski prostovoljec. To je moja enoletna civilna služba v obliki socialne pomoči v inozemstvu.

Najprej so zame preskrbeli malavsko SIM-karto, da lahko spet uporabljam svoj mobilni telefon. Z nami je bil Avstrijec, ki je tudi prostovoljec. Sem je prišel že pred menoj. Pokazal mi je stanovanje, v katerem bova stanovala skoraj eno leto. Peljali so me v mladinski center. Vanj pride vsak dan na stotine otrok in mladih, kjer preživijo svoj prosti čas z igrami z žogo (košarka, nogomet, odbojka) in drugimi dejavnostmi, kot npr. glasba. Za salezijance je ta center velikega pomena. Brez njega bi se mnogi od teh otrok igrali na cesti in nihče ne bi pazil nanje. Tu lahko zmeraj vidimo, kaj se dogaja in pri igranju se razvija smisel za delo v skupini. Za salezijance je tudi zelo pomembno, da se otrokom in mladim razvije odnos do vere. Ob petkih je mladinska maša. Ob ponedeljkih se mladi zberejo k poslušanju govorov predstavnikov športnih klubov in k pojasnitvi

programov za naslednje dni. Takrat imajo vedno tudi skupno molitev. Mladinski center je odprt za vse, ne glede na vero in spol.

Mi, prostovoljci, imamo nalogo, da držimo red v centru, da stalno vnašamo nove ideje in pomagamo reševati tekoče probleme. Pri tem večkrat naletimo na vseh vrst ovire, tako na finančnem kakor tudi na kulturnem področju. Včasih pride do različnih mnenj in sporov. Moramo pa se zavedati, da imamo vsi isti cilj pred seboj, h kateremu vodijo različne poti.

Življenje je tukaj čisto drugačno kakor doma, kar sem tudi pričakoval. Vse je bolj revno, vendar pa se vedno najdejo poti. Čeprav večina ljudi tukaj nima tople vode za tuširanje in ne pralnega stroja v hiši, nihče ne pride umazan v cerkev ali pa na kolidž, ki je tudi del salezijanskega projekta. In čeprav nimamo vedno elektrike in interneta, ostanem povezan s svojo prijateljico in z družino, kolikor le morem.

#bible4u

Hey! Can you
pass
me the Bible?

INICIATIV ANGOLA
Firmaktion 1000 #bible4u

Mladinsko društvo InicijativAngola želi v okviru akcije #bible4u oziroma Firmaktion 1000 birmancem v Angoli predati tisoč Svetih pisem. Vse prevečkrat se namreč zgodi, da mladi, ki so v Angoli opravili zakrament sv. birme, sploh nimajo možnosti, da bi brali Sveto pismo.

Vabimo vas, še posebej pa mlade birmance na Koroškem, da bi z darom 5 € mladim v Angoli podarili Sveto pismo. Dar lahko nakažete na tekoči račun društva pod geslom #bible4u. Cilj je, da obdarimo 1000 birmancev – morda pa nam skupaj uspe še več!

Več info o akciji dobite na office@angola.at

InicijativAngola | IBAN: AT06 3910 0000
1421 3581 | BIC (SWIFT): VSGKAT2K

MOLITVENI NAMENI

APRIL
2019

Splošni: Zdravniki in njihovi sodelavci na prizadetih območjih

Za zdravnike in njihove humanitarne sodelavce na od vojne prizadetih območjih, ki svoja življenja tvegajo, da rešujejo življenja drugih.

MAJ
2019

Za evangelizacijo: Cerkev v Afriki, seme edinosti

Da bi Cerkev v Afriki po gorečnosti svojih članov postala seme edinosti med narodi in znamenje upanja za to celino.

Misijonska dolžnost vsega božjega ljudstva

Vsi verniki so kot udje živega Kristusa, v katerega so vteleseni in upodobljeni po krstu kakor tudi po birmi in evharistiji, dolžni sodelovati pri rasti in širjenju Kristusovega telesa, da bi ga čimprej privedli do polnosti (Ef 4,13).

Vsi sinovi Cerkve naj se zato živo zavadejo svoje odgovornosti za svet. V sebi

naj goje duha prave veseljnosti in svoje sile naj uporabljajo pri delu za evangelizacijo. Vsi pa naj tudi vedo, da so v korist širjenja vere predvsem dolžni zares krščansko živeti. Njihova gorečnost v službi Bogu in njihova ljubezen do drugih naj vsej Cerkvi vlija nov duhovni zagon, da se bo pokazala kot znamenje, dvignjeno nad narodi (prim. Iz

11,12), kot »luč sveta« (Mt 5,14) in »sol zemlje« (Mt 5,13). Tako pričevanje z življenjem bo uspelo toliko lepše, če se bo vršilo v edinosti z drugimi krščanskimi skupnostmi po smernicah odloka o ekumenizmu.

(Besedilo iz koncilskega odloka o misijonski dejavnosti Cerkve)

Dobrodelni koncert za nakup kirurškega instrumentarija za Afriko

Nedelja, 14. 4. 2019, 19.00, Celovec, koncertna hiša

Na koncertu, ki ga z ekipo organizira dr. Jurij Gorjanc, bosta nastopili sopranistka Kaya Tokuhisa in pianistka Beata Ilona Barcza.

Program bo v slovenščini in nemščini povezovala prof. Monika Novak Sabotnik.

Dodatne informacije in rezervacija kart: dr. Maria Greiner, 0650 419 79 44

